

ОРГАН СОЮЗУ
УКРАЇНОК
АМЕРИКИ

OUR LIFE

OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE UKRAINIAN
NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

РІК III Ч. 2 ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ЛЮТЕНЬ, 1946

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., FEBRUARY, 1946 VOL. III No. 2

ПАПА В ОБОРОНІ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Папа римський Пій XII видав інцикліку з нагоди 350-их роковин Берестейської Унії, в якій обвинувачує Совіти що переслідують греко-католицьку церкву в Галичині й на Закарпатті.

Коли міжнародні зібрання проголошують свободу віри, такого права відмовляють Совіти греко-католикам, каже енцикліка.

Папа зазначає що православний патріарх Алексій з Москви закликав греко-католиків щоб покинули свою церкву, а коли греко-католицькі священники написали листа до совітської влади, вона увязнила всіх греко-католицьких єпископів і багато священників.

ЗІЗД СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Головний Зізд Союзу Українок Канади у Вінніпегу відбувся 28 і 29 грудня, 1945, при участі делегаток 25 відділів і численних гостей.

В програму зїзду входили: Відчит про українську школу, пані А. Стратійчук; реферат про відношення до СУМК (Союз Української Молоді Канади), пані М. Юрків; справа дівочого інституту при колегії св. Андрея у Вінніпегу.

Окремою атракцією зїзду була вистава вишивок, з викладом пані Гуцуляк, та української хапи, яку зробив п. Петро Зварич і його виклад про творчу культурну працю Українців Канади. Відділ СУК ім. Лесі Українки, з Вінніпегу виграв чашу нагорода в контексті вишивок і тканин. Зізд рішив щоб СУМК працював для дівочого інституту при Колегії св. Андрея у Вінніпегу; дати поміч українській школі та організації СУМК, видати рекорд воєнної праці СУК за останніх 6 років; видати Алманах СУК з нагоди 20-літньої його діяльності. Централья СУК остається у Вінніпегу.

Не забувайте на чорну долю наших скитальців в Європі!

* 26 лютого, 1871.

Лєся Українка

† 1 серпня, 1913.

ПОМЕРЛА ВЕЛИКА ПАТРІОТКА ЕГИПТУ

В Каїро, в Єгипті, померла проживши 69 літ Софія Заглул, яку Єгиптяни називали "матір'ю нації", за її довголітню боротьбу за незалежність рідного краю.

Вона була дочкою Мустафи Паші Фамі, який був кілька разів прем'єром Єгипту. Чоловік її Саад Заглул Паша, був лідером націоналістичної партії в Єгипті, і провадив довгі роки боротьбу проти Англії.

Коли в 1922, англійська влада засудила його на вигнання, Сафія стала єгипетського Жанною Д'Арк.

Раз вона сказала до Англіїця Лорда Алленбі: — Ви заслали Саада, але його душа є в мене. Впевняю вас що я поширюватиму його думки в серцях усіх жінок Єгипту, і знайте що я готова умерти за його принципи".

Вона була жінка талановита і сильної волі, й мала великий вплив на чоловіка, коли він був головою єгипетського уряду.

Читайте, ширіть "Наше Життя"

НАЙШЛИ АДРЕСУ

Пані Текля Шпак, членка 47 від. СУА у Філадельфії, одержала листа з подякою від своїх сестер, які віднайшли її через адрес вложений в кишеню плаща, який п. Шпак дала до збірки одержі Укр. Злуч. Доп. Комітету.

Це найкращий доказ, що речі зібрані в Америці доходять на місця й наші скитальці ними користуються.

ШІСТЬ ЖІНОК НА ЗІБРАННІ О.О.Н. В ЛОНДОНІ

На Загальному Зібранні Організації Об'єднаних Націй, є шість жінок делегаток а саме: Елінор Розевелт, Злучені Держави; Евдокія Уралова, Білорусь; Джін МекКензі, Нова Зеландія; Еллен Вілкінсон, Англія.

Уралова, вчителька середньої школи, є комісарем освіти в Білорусі, а Еллен Вілкінсон є міністром освіти, в робітничім уряді в Англії.

Між правними дорадниками є Е. Туховська, дорадниця закордонного комісаріату советської України, і Рена Засірев, дорадниця грецької делегації.

ПРАЦЯ МІЛІОНІВ ЖІНОК ПІСЛЯ ВІЙНИ

Підчас війни в Америці 19 мільйонів жінок працювали для воєнних зусиль. Вже в листопаді 1945 те число змаліло до 17,500,000, а рахують що воно ще далі буде маліти.

Вчасі війни платні жінок були кращі, але є небезпека обниження платень із зростом безробіття.

Фріда С. Миллер, директорка Жіночого Бюро департаменту праці у Вашингтоні предложила програму для розв'язки післявоєнного питання праці жінок. Вона пропонує:

1) — Прийняття законів про мінімальну платню у 22 стеятах, які їх не мають, а поширення прав в інших стеятах.

2 — Законне визнання рівня однакової платні, не зважаючи на пол. Лише Мишиген і Монтана мали такі закони перед війною, а Вашингтон, Іллінойс, Нью Йорк і Массачусетс прийняли такий підчас війни. В комісії сенату у Вашингтоні були переслухання у цій справі в жовтні, але досі більш нічого не зроблено.

3 — Право жінок до праці повинно бути визнане у всіх всекраєвих планах; бо 84 процент робітниць мусять удержувати себе, або себе й родину, цілком або частинно, тому мають основну економічну потребу зарібку.

ЧИ КЛЕР БУТ ЛУС БУДЕ КАНДИДУВАТИ НА СЕНАТОРКУ?

Заява републиканського сенатора з Конетікат Томаса С. Гарта, що він не буде більше кандидатом у виборах цієї осені, викликали в пресі велике заінтересування й здогади, що пані Клер Бут Лус, репуб. конгресменка з Конетікат, буде кандидатувати до сенату.

ЦУКОР ПОДОРОЖІЄ

В лютім ц. р. цукор подорожіє 3 цент. на 5 фунтах. Ця підвишка pomoже дістати більше цукру з Куби, Пуерто Ріко і Гаваїв. Крім того, американський уряд додасть ще 25 мільйонів дол. на закупно припасів цукру.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Редакція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата у Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

На руїнах

Леся Українка у своїх поезіях ліричних і на громадські теми малювала картини своїх душевних настроїв і почувань та передуманого бунту проти неволі.

Ті поезії гарні формою, сильні й сміливі змістом, це перлини в українським письменстві, як булиб і в кожній хочби як розвинутій літературі.

Вони своєю красою й силою промовляють уже більш половини століття до мільонів українського народу, й завоювали їх для великого таланту славної поетки.

Своїми творами Леся Українка збагатила царство духа українського народу — й дала йому незломну зброю у боротьбі за краще завтра.

А проте не ліричні поезії вважаються вінцем в дозріванні її творчості, але — драматичні поеми.

Теми до драматичних поем брала Леся з минулого чужинних країн і народів, подібних Україні поневоленням і змаганням до визволення, а також із життя українського.

Пишучи про давнотинну, вона кликала: — воскреснуть руїни. Могутньою силою слова і думки в цих поемах, поетка була різбарем нових характерів, нових свобідних громадян.

У драматичній поемі “На руїнах” є дуже сильна проповідь Лесі Українки у розмові пророчиці Тірци з Чоловіком на руїнах Єрусалиму:

ТІРЦА: Коли загоїлась на грудях рана,
То встань і йди до праці.

ЧОЛОВІК: До якої?

Що маю я робити? чим? над чим?
Ні заряду, ні знадобу не маю.

ТІРЦА: Земля єрусалимська не згоріла.
Ти маєш меч!

ЧОЛОВІК: Кудиж тепер той меч?
Руїні непотрібна оборона.

ТІРЦА: Розкуй меча на рало. Час настав.
Потрібна оборона і руїні,
Бо прийде ворог і розоре землю,
Насіє збіжжя і збере жнива,
І буде хлібом люд цей годувати,
І вдруге завоює Палестину
Вже без меча, самим блискучим ралом.
Бо скажуть в голос сироти й вдовиці,
Благословенний той, хто хліб дає!
Лежачим краю рідного немає,
Чий хліб і праця — того і земля.

Так сказала пророчиця Тірця. Побравді сказала пророчиця Леся Українка на руїнах України, до свого народу: — потрібна оларона і руїні. Без меча — а плугом і хлібом завоює тебе й поневолять твій ворог, не кидай боротьби, бо твоя земля не буде твоя, але того хто забрав хліб і працю твою.

Знову у драматичній поемі “Бояриня”, якої тема з життя українського, Оксана дорікає свому чоловікові Степанові який помосковився:

СТЕПАН: Вже тепера на Вкраїні утихомирилося.

ОКСАНА (гостро): Як ти кажеш?

Утихомирилось? Зломилась воля,
Україна лягла Москві під ноги,
Це мир по твоєму — ота руїна?
Отак і я утихомирюсь швидко в труні....

Сидів—сидів у запічку московським,
Поки лилася кров, поки змагання
Велось за життя там на Вкраїні, —
Тепер, як “втихомирилось”, ти їдеш
Того ясного сонця заживати,
Що не дістали руки загребуші,
Та гаєм недопаленим втішатись.

Леся Українка словами Тірци й Оксани малює трагічну картину минулого й сучасного України, та остерігає нас: “Лежачим краю рідного не має”.

Велику й вельми важну ролю призначила поетка українській жінці, пишучи ці драми. Жінка є голосом совісті й тією силою що поведе український народ до нового життя.

Ту почесну ролю прийняли на себе й виконали гідно Українки ще перед світовою війною. Західна Україна вкрилась мережею організованого жіноцтва що ставило опір ворогові ляхові, й якого праця й вірність визвольній ідеї стали прикладом для Українців по цілому світі.

Це завдання припадає тепер нам що живемо у вільних країнах, що у вигоді жили коли “лилася кров, поки змагання велось за життя там на Вкраїні”, у кого очі й серце не вкрилися густою заслоною забуття, кому руїна України не байдужа.

Л.—ка.

Леся Українка.

МАТИ НЕВІЛЬНИЦЯ

Був ясний день, веселий, провесняний,
До нас у хату крізь вікно одкрите
Вривався гомін голосних потоків,
Що бігли вниз по вулиці нагірній,
Вітрець влітав і, мов пуста дитина,
Скидав додому від стола папери,
За ним влітала ціла згряя гуків,
Все та давно знайома пісня міста,
Але і в ній нові лунали ноти,
Весняні Та вони лунали не для нас,
Бо не було весни у нашім серці.
Ота весна, що за вікном сміялась,
Нам принесла новини невеселі,
Тюремні вісті: той сидить в неволі,
Недавно взятий, той в тюрмі збожеволів,
А той недавно вийшов, але хворий
Душею й тілом, він-же був забраний
Як раз в розвітті мрій, надій і праці.
Над нами теж, мов туча громовая,
Нависли влади темної погрози.
Така була для нас в той рік весна.
У двох сиділи ми і розмовляли,
Я сумно слухала товаришки розповідь
І безуважно торочки сплітала
На обрусі (товарищі той обрус
В тюрмі покійна мати вишивала);
Розповідь та була уривчаста і тиха,
Бо голос був приглушений від туги,
І хутко він урвався, мов струна;
У хаті стало тихо, тільки чути,
Як гралася товаришки дитина
І лякала маленьким батіжком,
На стільчику, рушаючи в дорогу.
Я дивлячись на неї, проказала:
“Ба що робити? Не журіться, друже!
Хоч може ми і не побачим волі,
Але дитинка ця побачить, певне!
Що скажеш ти на це, малий філософ?”
Дитинка ясно глянула на мене
Розумними, цікавими очима,
А мати шпарко мовила до мене:
”Мовчіть, нехай воно цього не чує!
Ви знаєте, дитиною я часто
Від матері покійної це чула:
Як виростеш, то будеш вільна, доню.
Вона казала це так весело і твердо,
Що я повірила в свою щасливу долю,
І вірила, аж поки не зросла.
Тепер моїй дитині це говорять .
Іди, іди, моє маленьке, грайся!”
Дитина знов до забавок вернулась,
Товаришка взяла шиття, я книжку,
Розмова наша більше не велася. .

1895.

Адміністрація “Нашого Життя” дякує всім прихильникам нашого часопису, що трудяться збиранням передплат. Їхні імена будуть проголошені даліше. Дякуємо також за жертви на Пресовий Фонд США.

Для Українського Допомогового Комітету передали до Централі США, Тов. мені Ольги Кобилянської, 48 відділ США у Філадельфії, 110 дол. Тов. Дочки України, 42 від. США у Філадельфії, 25 дол. Централя США.

ОЛЬГА БАСАРАБОВА

Ольга з Левицьких Басарабова записала своє ім'я у визвольній боротьбі України як героїнка й мучениця, бо вона виказала велике завзяття у найчорніших годинах життя, коли люди ломляться і падають, а прийняла найжакливіші муки й терпіння, не піддаючись ворогові до самої смерті.

З того часу минає вже 22 роки. І як в попередніх роках так і сьогодні Українки й Українці по всьому світу де лише є свобода слова, вшановують її пам'ять, її героїську посвяти життя, її славне ім'я.

Уладжуємо поминкові свята, й згадуємо як це в 1924 році Ольга Басарабова, з дитинства сирота, і вдова в молодому віці, сама славна Союзянка, бо заслужилася своїм трудом для Союзу Українок в Галичині, померла в тюрмі у Львові у 33-тій році життя від польських тортур. Славимо її сміливість, завзяття, тверду силу волі й правдивий український патріотизм, і кажемо — йдём її слідами, будьмо такимиж патріотками як була вона.

І тут нам пригадуються слова Абрагама Лінколна на цвинтарі на кривавім полі бою в Геттисбургі, в Пенсильванії. Він тоді, 19 листопада 1863 в коротенькій промові сказав: "Ми прийшли сюди посвятити частину цього поля бою як національний цвинтар, для тих що віддали своє життя щоб нація жила. Та в ширшій розумінні ми не можемо його посвятити, бо це вже вчинили хоробрі наші сини, полягли й живі, що тут боролися. Однак ми живучі повинні посвятити себе для завдання, за яке вони боролися, а власне постановити що наші сини не полягли даремне, але що нація народиться наново, й що влада народу, через народ, і для народу не згине з цієї землі"

Так, ми вшануємо найкраще славу пам'ять Ольги Басарабової, заслуженої союзянки, коли посвятимо себе для тієї великої місії що за неї вона терпіла й віддала життя.

Правда, ми робимо це словами на поминках і святах. Але зробім же це й ділами, до кінця життя нашого.

Кілько то у нас буває нарікань що вже забагато праці й жертв. Однак коли ми дійсно посвятимо себе ділами, не скажемо що забагато працюємо й жертвуємо, але що замало. Особливо замало: ще у нас організованого життя, бо лише таке життя дасть бажані висліді. Ще мало наж організованих, і ще мало нас працюють з дійсною посватою.

Тому від сьогодні постановім собі служити цій ідеї за яку дала своє життя Ольга Басарабова. Зорганізованими лавами, без нарікань, без кивання, даймо свій ум, свої руки й серце своє на службу народові, який тепер карається тяжко по всьому широкому світі.

Постановім і ділом докажём, що Ольга Басарабова терпіла і віддала життя не даремне, але що з пруду й посвяти всіх Українок і Українців, Україна народиться наново, й влада народу українського не згине з цієї землі.

Л—ка.

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ СУА

Подаємо до відома, що пані Клявдія Олесницька зрезигнувала як редакторка "Нашого Життя", і з числом нашого органу за січень, 1946, перестала його редагувати.

Число за лютий зредувала Олена Лотоцька. Від березня ц. р. "Наше Життя" редагуватиме Редакційна Колегія.

Українські дописи, статті, передплати й оголошення просимо посилати на адресу:

"Our Life," 886 North 5th Str. Philadelphia 23, Pa., U.S.A.

НОВИНИ З ЄВРОПИ

(Власна кореспонденція "Нашого Життя")

ПЕРШИЙ ЗІЗД УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК НА ІМІГРАЦІЇ

Загальне бажання шід сьогоднішню пору — сконсолідувати воі наші сили на еміграції, знайшло теж зрозуміння в українського жіноцтва.

Виявом цього був якраз Перший Зізд Обеднання Українських Жінок на еміграції, у якому взяло участь 47 умандатованих делегаток, що заступали 26 Жіночих Відділів Обеднання та 4 інших жіночих організацій Марійська Дружина, Секція Студенток, Жінки з Ліги Політв'язнів та Союз Українок. Зокрема на зїзді були теж приявні запрошені гості — жінки й чоловіки. Таке велике число делегаток, мимо величезних труднощів і перепон технічного характеру...

Наради, що тривали повних два дні 15-16 грудня 1945 р відбулися в гарно зорганізованому таборі УНРРА в Августурзі.

Перший Установчий Зізд поставив собі завданням створити організацію всього українського жіноцтва на еміграції як автономної секції Центрального Допомогового Комітету при Центральному Представництві Української Еміграції, на засадах якнайтіснішої співпраці з існуючими вже загальногромадськими установами та перш за все з Управою Таборів (де звичайно мають приміщення Жіночі Відділи та їх робітні) та Комітетами (яких вони є автономними секціями).

Українське жіноцтво в особах своїх делегаток виявило на Зїзді свою повну національно-громадську виробленість та зрілість. Загальною волею Зїзду було обеднати всі жіночі сили при Ц. П. У. Е і вести працю для добра українського народу.

Зізд розпочався дня 15 грудня в суботу словом голови Ініціативного Гуртка д. Павличковської. В коротких словах зясувала вона висліді дотеперішньої праці та труднощі, з якими зустрічалися ініціатор-

ки.

З черги відчитано цілий ряд привітів від: Найвищих Достойників обох українських Церков на терені Німеччини, від Українських Комітетів усіх зон, Управ таборів, Студентських Громад, Ліги Українських Політв'язнів та інших українських організацій, як вияв живого зацікавлення жіночою працею. Бурею оплесків зустрічали учасниці Зїзду делегатку Головної Управи „Союзу Українок у Франції" п. Лиду Укарму, яка особисто привітала Зізд, заявляючи від імені свого товариства цілковиту ідеологічну єдність, готовість тісної співпраці та підпорядкування постановам Зїзду.

П. Івченко намітила плян праці Зїзду, після чого вибрано дві комісії 1) для виготовлення протесту в справі насильного вивозу українських скитальців і 2) для виготовлення резолюції Зїзду.

Реферат п. Целевич п. н. „Наші завдання під сучасну пору", незвичайно старанно опрацьований, не тільки дав картину повоєнної дійсності, в якій найшлася українська жінка, але також дав напрямні дальшої праці та засобів боротьби у важких невідрадних еміграційних умовах. Слова бесідниці, висловлені гарною, поетичною мовою додали віри в майбутнє усім приявним. Зокрема дуже мйле вражіння зробили думки авторки про затерття територіяльних, віросповідних та партійних різниць серед українців. Прелегентка закінчила словами: Б. Лепкого: „Має беріг кожне море, а по бурі йде погода" ... „Хто борбу веде — поборе!"

На дальшу програму Зїзду зложилися звіти делегаток поодиноких відділів. У дискусії над звітами делегатки мали змогу познайомитися з досягненнями та методикою праці а також хибами, завваженими в практиці, обмінятися досвідом, здобутим в довголітній праці в Краю, будьто в новій емі-

(Продовження на сторони 7-й)

а англійські до редакторки англійської частини нашого часопису. Адресувати:

Miss Mildred Milanowicz, 151 Hopkins Ave., Jersey City 6, N. J.

Український Допомоговий Комітет повідомляє, що нова посилка одержі для скитальців в Європі відійшла 17 січня. Вислано 145 бейлів одержі, одну паку футер та 9 пак обуви. Попередна посилка одержі (тому місяць) до Белгії й Німеччини вже розділена між наших скитальців.

Збірка одержі ще не скінчена. Відділи СУА повинні зайнятися висилкою до Нью Йорку тієї одержі що вже прибирана в народних домах чи церковних саялах. Хай кожна Союзянка посвятить кілька годин тижнево, щоб ці речі якнайкорше вислати до головного складу в Нью Йорку.

Леся Українка

В 75 РОКОВИНИ ЇІ НАРОДЖЕННЯ

* 26 лютого 1871

В серпні ц. р. сповниться 33 роки від смерті Лесі Українки. З того часу вийшло вже кілька присвячених їй біографічних та критичних праць, — але все ще не втратила свого значення й по давньому слушно зостається та загальна характеристика її творчості, яку зложив професор Михайло Прушевський на жалібних зборах Київського Наукового Товариства, в осені 1913 р.:

“Леся Українка почала рано. Перші 10-15 літ поставили її в передні ряди сучасної поезії, останнє ж п'ятиріччя її творчості — усе було, немов якийсь титанічний хід по велитенських уступах, нерушених людською ногою, де кожний крок, кожний твір означав нову стадію, відкривав перед очима нашого громадянства все нові перспективи мислі, все нові обрії образів.

Глибоко національна в своїй основі, всім змістом своїм зв'язана нерозривно з життям свого народу, з переживаннями такої людини в теперішню добу, ця творчість переводила їх на ґрунт вічних вселюдських змагань, уявляла в їх світлі й зв'язувала з одвічними переживаннями людськості. Наше громадянство не встигало йти за цим захоплюючим, бурним потоком натхнення, цею блискучою панорамою образів, що розверталися перед ним; цей високий рівень ідей, на який веде творчість локійної, був незвичайний для його ширших кругів. Смерть перервала цю путь у вселюдські простори”

От в основнім зарисі майже все що можна сказати про творчість й літературну долю Лесі Українки.

Перед нами людина, що своїм народженням поставлена була в осередку українського життя, але весь свій вік мусіла перебути поза межами краю, по закордонних купелевих місцях. Думкою прив'язана до свого промадянства, його радощів і болів, вона мусіла торкатися їх в “загальному вигляді”, переносючи їх на ґрунт далеких країн і пережитих епох. “Поетка незвичайного у нас темпераменту, — захоплювала читача далеко менше ніж менші письменники” і скаржилась часом на “мовчання в печаті”, потішаючи себе тільки тим, що “поділяє цю долю з Шевченком”

Леся Українка є літературний псевдонім Ляриси Косач, в одруженні Квітки.

Батько її, відомий в свої часи український діяч, Петро Ко-

сач був небагатим поміщиком на Волині. Мати Лесі Українки — Ольга з Драгоманових Косач ширше знала під псевдонімом Олени Пчілки, з неослабленою енергією служила українському письменству: перекладала повісті, видавала двотижневик “Рідний Край” і при ньому журнал для дітей “Молоду Україну”, боролася за чистоту літературної мови, відкривала й підтримувала “молоді таланти” У власній сім'ї виховання дітей взяла Олена Пчілка в свої руки, всупереч звичаям великої більшості тодішніх “українофільських” родин, повела його цілком по українськи. Під впливом матері у великій мірі зформувалася й літературна мова Лесі Українки.

Не менчим від матірнього був вплив дядька її Михайла Драгоманова, що жив у Болгарії. Родинні перекази й спогади, ознайомлення з книжками та ранне листування її з дядьком, мусіли значно цей вплив оживити й поглибити. Драгоманів писав Лесі про галицькі відносини, свої наукові та публіцистичні плани, рекомендував нові книжки з історії культури, просив перекладів з біблії та новочасних поетів. Лесі було 24 роки, коли вона відвідала його в Софії. “Леся вчилася пильно, працюючи над тими речами, які їй вказував дядько, ловлячи відгуки його палкої душі”. Л. Старицька-Черняхівська каже далше. “пробування у Драгоманова ще зміцнило Лесину освіту й поширило її світогляд. Зобов'язана дядькови багатьма поглядами й розумовими своїми інтересами, підтримуючи в собі культ його думки, — вона здобулася проте на певну розумову самостійність і сама зробила з його науки всі потрібні їй висновки”.

Дитячі роки та підліття поетки під впливом матері та дядька, ніжна краса волинського села, Волинське Полісся, що ожило потім у “Лісовій пісні”; пильне й уважне читання, поїздки до Києва й підтримування зв'язків з українським життям, — все те втягає Лесю вчасно в настрої й життя дорослих.

Ще підлітком, — вона вже знає про недержавні народи, про національні відродження, співчуває націям що не витримали життєвої боротьби, і в гарячій суперечці уміє часом знайти аргументи проти товаришів, вихованців російської школи. З найзеленіших літ вона свідомий член українського громадянства.

Перші вірші написала Леся Українка, коли їй було всього 12-13 років. Написала вона їх під великим вражінням: її тітку, сестру батька, засилали на Сибір, — і ось перший вірш Лесин: “Ні волі, ні долі у мене нема — Лишилася тільки надія сама”. Перші спроби початкувочої поетки знаходять гаряче підтримання з боку матері. Мріючи про дочку, як про видатну українську літератку, Олена Пчілка пильно стежить за кожним її кроком, виправляє їй мову, вирівнює ритм і сама посилає ці твори до галицького видання “Зоря”, в 1884 р. Їй же належить і прибрання імени, яким ті перші друковані твори підписані. І так Ляриса Косач ввійшла до історії української літератури під своїм раннім, дитячим псевдонімом Лесі Українки.

Вже дитиною Леся справляла вражіння хворобливе. Недуга виявилася пізніше, на 11-12 році, і впала зразу на руку; потім вона перейшла на ногу, і тим засудила її на нерухомість, на постійне ліжко, на відокремлене життя далеко від сім'ї й краю.

Тільки виїзди до купелевих та кліматичних місць давали їй полегшу. Тоді Леся верталася до Києва щоб працювати в літературних гуртках, Літературно-артистичному товаристві. Після операції в Берліні туберкульоза перекинулася на легені, й тоді вона лікувалася в Карпатах, в Італії, на Кавказі. Леся верталася до Києва тільки на зиму 1906-6 та 1907.

Непрудно сказати, як це мученицьке життя по курортах та кліматичних стаціях, гнітило її й знесилювало. Вона казала не раз, що не має вже сили більше жити цим життям аранжерейної рослини, відірваної від рідного ґрунту, а мусіла жити, й живучи там, далеко від свого краю, думкою лишалася в нім”, пише Старицька-Черняхівська у своїх спогадах. Додати до цього, що кожну свою думку можна було виповісти в якомусь творі, тільки величезним напруженням волі перемігши підвищену температуру та фізичні болі, — і ми матимем змогу зважити те героїчне все-таки, що ним починається найкраща з “невільничих пісень”.

“І все таки до тебе думка лине, Мій занашащений, нещасний краю...”

Виношена й утворена в цих обставинах лірика, природня, як крик болю й туги, неприкрашений, невідроблений голос серця, по суті є щось більше, ніж звичайна “лірична поезія”, є те, що хорошим словом називалося колись “людський документ”.

Коли життя Лесине до 1907 р. видавалося їй часом “кривавим змаганням” то її доживан-

ня опісля було таким ненастанно, без перерви й відпочинку. Змагання йшло тепер межі творчістю, що дійшла свого зеніту, найбільшої своєї дозрілості, і хворобою що саме в цих роках прибрала найтяжчих форм.

Туберкульоза перейшла на внутрішні органи, і Леся може жити тільки під полудневим сонцем Ялти, Кутаїс, лише пісків й повітря Єгипту.

На ці роки рвучої боротьби зі смертю припадають найбільші твори Лесі Українки: “Камінний господар”, “Лісова пісня”, “Ізольда Білорука”, “Сдержима”, “Бозмова”, “Бояриня”, “Руфін і Прісцилла”, “В пущі”, “Адвокат Мартіян”, “Оргія”.

Але хто тоді міг гадати перечитуючи “Камінного Господаря”, “Адвоката Мартіяна” або “Оргію”, що це останні дари надломаною, на близьку смерть рокованого хисту?

А однак це не минуче настало. Невдовзі після останньої подорожі до Єгипту та громадського вітання в Києві, Леся Українка померла на Кавказі в Сурамі, 1 серпня, 1913 року.

Через тиждень її тілліні останки поховано в Києві, на Байковому кладовищі.

Зосталися тільки хвилюючі спомини друзів і рідних та і тривожні, життєві й сильні твори.

М. З.

ПЕРЕПЛАТИ ПРИСЛАЛИ В СІЧНІ 1946

Анна Бодак, Бруклін	44
Марія Марусевич, Нью Йорк	24
Антонія Кульчицька, Філадельфія	15
Марія Колісник, Вунсакет	15
Анастасія Зепко, Акрон	14
Анна Чорній, Болтімор	11
Анна Брудна, Шикаго	9
Анаст. Королишин, Дітройт	9
Марія Будзак, Манчестер	7
Емілія Слободзьян, Філадельфія	6
Марія Баско, Гемтремк	6
Юлія Шустакевич, Дітройт	6
Олена Журибіда, Філадельфія	4
Клявдія Олесвицька, Нью Йорк	4
Ева Дудяк, Грейт Медовс	3
Ангела Рій, Міамі, Фла.	3
Марія Боднар, Оліфант	2
Стефанія Ковбаснюк, Нью Йорк	2
о. Ф. Галицький, Шикаго	2

По одній передплаті прислали: Кат. Шпак, Фініксвіл; Н. Федак, Міамі, Фла.; Марія Бабяк, Філадельфія; Емілія Бохей, Філадельфія; Анастасія Делів, Канада; М. Тарас, Дітройт; Анаст. Чапранська Бруклін; Жін. Тов., Канада; Стефанія Чапельська, Елизабет; Анна Гнатюк, Елизабет; Ольга Семенюк, Канада; Анна Годяк, Тарвана, Кал.; Анна Пагут, Бруклін; Марія Ленчук, Нью Йорк.

ЗАГАДКА

—В чому проявляється свідомість й громадянське вироблення жінки?

Одповідь є згідно з англійським висловом “жінка є свідомою й громадянською”

Junior League Section

EDITOR, MISS MILDRED MILANOWICZ—151 Hopkins Avenue Jersey City 6, New Jersey

Your Far-reaching Influence

Ukrainian Junior Leaguers are currently planning this year's club activities. Undoubtedly, SUA Junior League programs will include club participation in affairs that will touch whole spheres of influence and will be international, national, state-wide, community, club, or purely personal in character.

When she joins her club's participation in programs like the Ukrainian American Relief Drive, the March of Dimes, the Red Cross Campaign, the Third Ukrainian-American Congress, Scholarship Fund Campaigns, Youth Conventions, Church activities, SUA Community affairs, dances, lectures, picnics, etc., — the Ukrainian Junior Leaguer is always conscious of her personal contribution to these far-reaching spheres of influence. In this manner too, she is participating in, and contributing to the American Way of Life. A Way of Life that, as explained in a recent speech by Harold E. Stassen: — "contributes to each American's individual freedoms of thought and action, his strength of character, his happiness and his human dignity, and contributes at the same time to the steady march of progress of all mankind in a world at Peace."

The purely personal gain for a Junior Leaguer from her club activities cannot be measured, for who can measure personal integrity, self-respect, pride? These things cannot be bought, yet they can be built up — by being an active SUA member.

FEBRUARY PROGRAM NOTES. This month learn of a great courage, a great spirit, and a great heart that overcame heart-breaking obstacles to win everlasting fame—Read the life and works of Lesya Ukrainka, Ukrainian writer and poetess.

MEMORABLE CONCERT MARKS SUA JUBILEE BANQUET

Preceding the 20th Anniversary Banquet of the Soyuz Ukrainok held in conjunction with its 7th Convention at Philadelphia, Pa., a fine concert was presented for the enjoyment of the several hundred friends, guests and members attending it.

The artistic tone of the concert was set and adequately maintained by the Philadelphia Cathedral Choir, in its initial offering. After singing the National Anthem and the Hymn of Soyuz Ukrainok, in which all SUA members joined, the choir gave a moving rendition of De Koven's Recessional, under the inspired direction of its conductor, Mr. Stephen Marusevich.

Remarkable discipline, perfect timing and enviable stage-presence was obvious in the performance staged next by the children of St. Basil's Ukrainian Orphanage. The apparent pleasure and pride of the orphans in their various roles on the stage was easily transmitted over the footlights to the audience, who applauded loudly and long. From the performance of "Children's Prayer" then through all the intricate figures of the "Lanciers" Dance to the final thrilling pantomime "Ukraine in Bondage" — each orphan — from the tiniest toddler to the tallest well-poised Miss, — was perfect and charming in his or her role. The Sisters are to be sincerely congratulated on coaching and staging an excellent production.

Mrs. Claudia Olesnicki next spoke in Ukrainian on the 20th Jubilee of the SUA. Her address forcibly brought home to every member that this 20th Jubilee of the Soyuz Ukrainok, coming in a year when Uk-

raine and Ukrainians have no cause to rejoice, should begin a new period of renewed and doubled effort to help our kinswomen in Ukraine, who had the foresight to organize the first Soyuz Ukrainok.

Miss Olga Pavlowa, noted Ukrainian soprano of New York, captivated the Jubilee audience with her singing and her charm. Creating a mood of romance with her singing of W. Bezkorovayny's "I dream of you," Miss Pavlowa just as masterfully interpreted the sorrowful poignancy in M. Hayvoronsky's "Little Blue Flower," and again the naughty coquetry in "Halia's Song" from O. Chyzko's opera "Nazar Stodolia." Our New York SUA member graciously complied to repeated demands for encores. Her fine performance was complemented by Miss Olga Dmytriw's unobtrusive accompaniment.

The gifted Kulchycky sisters of Philadelphia followed with a cello solo by Miss Eleanor with piano accompaniment by Miss Adelaide. "Solweig's Song" by Grieg and Brahms' "Lullaby" was enjoyed by an appreciative audience.

Miss Amelia Bochey, young Junior Leaguer of SUA spoke in English on the SUA Jubilee as a milestone for Junior activities. She clearly enumerated the opportunities, the aims and the ambitions of young SUA members for the immediate future.

The concert was concluded with another stirring performance by the Cathedral choir in singing Lysenko's "Bright Star Falling" and M. Hayvoronsky's popular "Blacksmith."

I like to think of the life we live as a magnetic field, and of religion as a compass to guide us through.

JERSEY CITY JUNIOR LEAGUE CAROLS FOR RELIEF OF UKRAINIAN D.P.'S

Fulfilling the first pledge made by them at the first official meeting of the Ukrainian Junior League of Jersey City, the members went caroling on Sunday, January 6th, to collect funds for the relief of Ukrainian Displaced Persons in Europe.

Cooperating with the local Central Committee, they covered the territory assigned to them by the Committee, and chose the hours of 2 to 6 p. m.

The young ladies were immeasurably cheered with their hospitable welcome in every home, where they were congratulated sincerely on their charitable undertaking.

The Junior Leaguers' collection of \$141.00 was added to the total "Kolyada" collected by the Committee. The total will be divided between the Ukrainian Congress Committee and the Ukrainian Relief Committee.

The Junior Leaguers extend their sincere thanks to all contributors, and to the Very Rev. V Lotowycz, for his gracious aid; to Mr. W. Gela for coaching the carollers. The carollers were: the Misses Mary Barna, Paula Staranka, Netti Barna. Mrs. Mary Ann Lotowycz, Mrs. Kay Wagner, Misses Helen Cenko, Mildred Milanowicz, Nettie Zakanycz, Nettie Kawoczka, Helen Chomiak, Pauline Maciach, Stella Maciach, Anna Kish and Elaine Wagner.

Jersey City Junior League Carolers

PHILLY JUNIOR LEAGUE COMPLETES BUSY FALL SEASON

The Ukrainian Junior League, Br. 52 of SUA had a busy fall season. The Cabaret Night, held September 3rd, proved to be a successful affair. Its entire proceeds were forwarded to the Ukrainian War Relief Committee.

On November 15th, the members celebrated their ninth anniversary by having dinner at one of Philadelphia's nicest restaurants. Before the dinner, the President, Helen Streit, presented each member with a red rose, expressing her thanks for cooperation that was rendered her during the year. After everyone was through eating gifts were given to the officers for their efforts.

Stephania Kredensor was announced by the President as "The Woman of the Year." She was selected by the members as the one who did outstanding work for the club. For this re-

cognition, Stephanica Kredensor was treated to the dinner and was presented with a corsage of orchids and a gift.

Quite a number of members attended the "Youth Forum" which was held in conjunction with the Seventh Convention of the U.N.W.L. of America and found the lectures very interesting.

In the latter part of December, the annual Christmas party was held at Stephanica Kredensor's home. Members exchanged gifts with their pollyannas and picked new ones for the coming year.

The newly elected officers for 1946 are as follows: Emily Shaft, President; Stephanie Wochok, Vice-President; Victoria Melnick, Treasurer; Helen Wolensky, Secretary, Anne Hrib, Financial Secretary and Stella Kirloff and Pauline Koba, Sunshine Committee.

May they carry on successfully for another triumphant year.

Stephanie Wochok.

UKRAINIAN STAR RUNNERUP TO BACALL

Captivating Elizabeth Scott, Scranton's latest gift to movieland who thrilled theater audiences throughout the country last year with her premiere film, "You Came Along," has been judged runnerup to Laureen Bacall for the "Find of the Year" Award according to Film Daily's annual poll.

Critics associated with newspapers, magazines, syndicator, news services and radio voted the Paramount star the No. 2 spot and predicted bigger things for "Liz" this year.

The 22-year old blonde bombshell, who left Central High School at the age of 17 to study at the Albiene School of Drama, New York, gained additional fame recently when she appeared with Van Johnson in the same characterization she portrayed in "You Came Along" on the Lux Theater radio show.

Miss Scott, better known in these parts as Emma Matzo, daughter of Mr. and Mrs. John Matzo, 1001 Capouse Ave., was hailed in Hollywood by such critics as Louella Parsons and Rosalind Shaffer even before "You Came Along" hit the screen.

Rosalind Shaffer, Associated Press writer, proclaimed Elizabeth "as exciting a package of high class explosives as anything that has hit Hollywood since C. B. DeMille described Jetta Goudal as 'a cocktail of emotions for International News Service tions.'"

Louella Parsons, motion picture predicted in May that Liz would be the sensation of the year second only to that Bacall woman.

Liz won the No. 2 Find of the year spot over such other stars as Warner's John Dall, Selznick's Gregory Peck and Cornel Wilde, Columbia-20th Century-Fox.

An ex-model, many of Elizabeth's fashion stylings appeared in Harper's Bazaar before she went to Hollywood. Her prescreen experience included playing every state in the Union in the road company "Hellzapoppin." In addition she took Tallulah Bankhead's part in "The Skin of Your Teeth," while playing in Boston.

Lizabeth is a pretty girl and she has brought something new to Hollywood in the line of females with her deep-throated voice. She did a splendid job for Hal Wallis in "You Came Along" and more promising roles lie ahead for the Scranton Ukrainian actress.

The Problem Has Changed

(On December 9, 1945 at the 20th Jubilee Concert of the Ukrainian National Women's League, the following speech written by Helen S. Streit, was delivered by Amelia S. Bochey).

Eight years ago the problem of Young Ukrainian American womanhood and its relation to the Ukrainian National Women's League was first brought before a convention such as this gathered here today. Since that time, world shaking events have taken their toll and left their subsequent marks on every one of us, regardless of age. However, young Ukrainian American womanhood and its relation to the Ukrainian National Women's League is still a problem to be contended with although perhaps the tenor of the problem has changed.

Eight years ago, a member of the Philadelphia Junior League spoke to you as a teen ager just beginning to realize the potentialities of an alliance of what she termed then the younger and older generation of Ukrainian Americans. Today, I become increasingly aware of the fact that the younger generation of eight years ago is fast becoming an older generation and therefore that classification or distinction no longer holds good. Can I speak then of those Ukrainian Americans born here versus those Ukrainian Americans born across the Atlantic? But no, four years of war have shown us that it is not the place of birth that is all important, it is the heritage we are born with that should be the dominating factor in the life of everyone of us.

After that Convention 8 years ago several youth branches of the Ukrainian National Women's League sprang up. A very few have existed up to the present time, but most of them disbanded after an erratic fly-by-night existence. This fact makes us increasingly realize that organizing youth branches is a simpler problem than keeping them organized.

Of course, I can speak with experience only of the young Ukrainian American women in their 20s. But I sincerely believe that this is the vital group, the one that must be made cognizant of the fact that carrying on the traditions of the Ukrainian National Women's League is their heritage. These are the women that should be preparing to take over the reigns of the League for they are the logical successors.

So many things are blamed on the war, but none of us can deny that these young women now in their 20s were at the biological stage of finding husbands and starting to raise families when the war so rudely snatched away young lovers, husbands and fathers. This basic fact, of necessity caused various results in the existing youth branches of the League. The increased responsibilities of war work, writing letters, keeping up morale, taking care of children without the assistance of fathers, left these young women with very little time for work and thoughts of the League. Many of these young women followed their young men to distant places and so lost physical contact with their League branch. Still others of these young women became absorbed in war born organizations such as U.S.O. and oth-

er service men's canteens.

I bring these points up as possible reasons and explanation for the retarded growth of Ukrainian National Women's League youth branches. But now that the war is over and life is gradually becoming more normal, the time is ripe for a revamping of the existing youth branches of the League and consequent organization of more branches.

Now that the war is over, the overwhelming needs of our Ukrainian people both on their home soil and as displaced persons throughout Europe, will make great demands on the resources of the League. However we must not lose sight of the fact that the organization of young Ukrainian American womanhood is also a pressing problem for they shall form an integral part of the future of the Ukrainian National Women's League.

I feel that too many of our young Ukrainian American women have forgotten, or perhaps never known the real purpose of affiliation with the League.

The purpose of the Ukrainian National Women's League is described in its by-laws as follows:

The object of the organization shall be to organize women of Ukrainian birth and extraction throughout America and bring them into relation of mutual helpfulness. To further social, civic, cultural knowledge, domestic science, welfare work and make combined actions possible when deemed advisable.

The Ukrainian National Women's League has made great strides forward in the past years, one of which is the establishment of its own periodical "Our Life" with a special section devoted to the Ukrainian youth of America. At present however, among the subscribers to "Our Life", there are but few young women. Therefore I feel that the post-war plans of the League should include means of reaching a wider group of young women for once their interest in the paper is aroused their subscription is assured.

Of course this ties in with building up the youth branches of the Ukrainian National Women's League. Since every prospective member and even many existing members are bound to ask "what has your organization to offer? an interesting periodical is always a drawing card. And then after quoting the purpose of the Ukrainian National Women's League we can go on and illustrate the work done by the League.

Since its inception in 1925, the League has grown in 20 years from its five branch beginning to 46 branches, 3 regional councils and several thousand members. This expansion was accomplished in spite of scarcity of funds and trained workers.

All the branches hold regular meetings, take parts in national conventions and follow a definite program of activities

Educational activities have been pretty much limited to lectures at the meetings of individual branches. Of course this is the best way to cover an indefinite variety of subjects depending on the interests of the particular group.

The executive committee has been very helpful in this respect preparing at first mimeographed copies of lectures prepared by qualified specialists and now through the medium of the monthly newspaper. Examples of the wide range of subjects presented and discussed are women's hygiene, care of infants, aid to various Ukrainian causes, biographies of prominent Ukrainian women, important events in American and Ukrainian history, significance of Mother's Day, etc.

The social life of nearly every branch is similar to that of almost any organization. Card parties, dances, plays, etc. are held to raise funds for the organization and other worthy causes. Also depending on the individual branches there are many social affairs that the members hold among themselves such as showers, anniversary parties and annual outings.

No account of the work of the Ukrainian National Women's League would be complete without mentioning the Committee on Exhibitions. Following up a resolution passed at the first Ukrainian American Women's Congress (1932), several thousand dollars worth of Ukrainian folk art, embroidery, rugs, etc. were bought from the co-operative Ukrainian Peasant Art in L'viv. This exquisite exhibit was first displayed in the Ukrainian Pavilion at the Chicago World Fair in 1933. Since that time many additions have been made to the collection and it is available to all branches for exhibition purposes. It has been on display in New York, Chicago, Detroit, Philadelphia, and other large cities always winning praise and acclaim.

Then, as any other good Ukrainian American organization, the Ukrainian National Women's League has played an important part in behalf of the Ukrainian people abroad. The League has collected thousands of dollars for aid to invalids of the Ukrainian war for independence, for political prisoners, war orphans, victims of floods, famines and epidemics, the People's clinic in L'viv to care for victims of the 1930 "pacification" and to sufferers of the Kremlin directed famine in 1932-33, Ukrainian educational institutions, writers, women's publications, and societies have also received subsidies from the Ukrainian National Women's League and its branches. Homeless children and refu-

(Continued on page 8)

JUNIOR LEAGUE'S FIRST AFFAIR FOR 1946

A "Sweetheart Dance," will be held Feb. 9th at the Ukrainian Hall, 847 N. Franklin St., Philadelphia, Pa., under the auspices of the Ukrainian Junior League, Br. 52 SUA.

A great variety of appetizing food and refreshments, prepared by the members, will be served.

There will be dancing in the upper and lower halls. Surely, with your loved ones returning from the Service you'd like to step out, so — why not make an appearance at this affair?

Out of town folk are invited as well as Philadelphians to attend. Remember the date is Saturday evening February 9th.

May we count on seeing you there?
Stephanie Wochok.

ПРИВІТ ВІД СОЮЗУ УКРАЇНОК ЄВРОПИ

Чудним дорогами дійшов цей великий щирний листок до Централі СВА. Хоч змінився він на конвенцію, то послів ще в час щоб подати його в цім числі "Нашого Життя". (Ред.)

Фельдкірх (Австрія)
25. 11. 1945.

До Хвальної Конвенції
Союзу Українок Америки.

Дорогі Сестри!

В урочисті дні 20-літнього Ювілею Союзу Українок Америки ми єднаємося духом з Вами, Дорогі Сестри, та пересилаємо усім Шановним Делегаткам, зібраним на Конвенції заслуженого Товариства СВА, найщиріший привіт та гарячі почування сестриної любови, привязання і вдячності.

Святкуєте Ви свій Ювілей, Дорогі Сестри, у найтрагічніший момент української історії, коли вся наша Мати-Україна, як вона довга і широка, стогне під червоним терором, а сотні тисяч її найкращих дочок і синів мусіли кинути Рідний Край та йти на скитальщину.

І не з Рідної Землі линуть до Вас сьогодні наші думки і побажання, не з чепурних українських хат, випещених серцем і руками української жінки. А несуться вони до Вас з нужденних бараків, з холодних, тісних кватир у зруйнованих війною, негостинних чужих країнах, куди загнала нас тяжка доля.

За нами згарища і руїна, море слез і крови, страхіття, яких ще не переживало людство. За нами жорстокі переслідування диктаторськими режимами, втеча з Рідного Краю, невільнича праця в Німеччині, злидні і страждання.

В наших серцях невтишима туга за Батьківщиною, біль за тим усім, що ми втратили, неспокій за рідних і друзів, які там залишилися, журба за завтрашній день.

А проте, хоч прибиті горем, ми, українські жінки, не падаємо духом, не опускаємо рук і не схилиємо чола. Ми свідомі великої відповідальності, яка тяжить сьогодні на нас. Ми знаємо, що українська еміграція зможе перетривати цю лиху годину тільки тоді, коли ми, жінки, будемо стояти на висоті свого завдання. Ми здаємо собі справу, що дивити світ з морального і матеріального хаосу та збудувати на румовищах новий лад і правопорядок можна тільки при активній жертвенній співпраці свідомої громадянки.

У Ваші ювілейні дні ми не можемо, на жаль, обдарувати Вас жадним гостинцем. Як одинокий дарунок подаємо Вам

вістку, про яку ми певні, що вона зустріне радісний відзвіз у Ваших серцях. Наша дорога організація, Союз Українок, знищена на Рідній Землі, відроджується оце до нового життя на еміграції. Ворог зруйнував наші організаційні і матеріальні надбання, але він не міг вирвати з наших душ ідей, яким служив Союз Українок на Рідній Землі та які просвічують нам у нашій праці на чужні. Ці ідеї чинять з нас, бездомних і беззахистних, часто голодних і обідраних вигнанок, горді доньки великого народу, в якого невмирущі сили і світлу майбутність ми непохитно віримо.

Нашу відновлену організацію ми назвали Союзом Українок Європи (у скороченні СУЕ), щоб підкреслити самою вже назвою єдність з Вами, Дорогі Сестри, єдність українського зорганізованого жіноцтва, де воно не жило. Союз Українок Європи вважає себе продовженням довоєнного Союзу Українок Західної України та спадкоємцем ідей українського жіночого руху.

Як одне з головних чергових завдань ми поставили собі відновити в порозумінні з Союзом Українок Америки і Союзом Українок Канади Світовий Союз Українок, який повинен об'єднати все українське зорганізоване жіноцтво поза межами Батьківщини. Її тісний зв'язок між новими емігрантами та американськими і канадійськими українками потрібний сьогодні більше ніж колинебудь раніше. Треба нам ламати духові кордони, виворені різними обставинами нашого життя. Треба у ширій дружбі шукати розради і спонук до праці. Треба обмінюватися досвідами, помагати одні одним, щоб успішно служити Національній Справі.

Не будемо перед Вами скрикувати, що в нашій організаційній праці ми натрапляємо на великі труднощі. Війна розкинула колишній жіночий актив у різні сторони світу, у різні закутки Європи. Помалу відшукуємо давні провідні діячки, навізуємо між собою контакт, підраховуємо свої сили. Зробити це у відносинах, що панують у сучасну пору в Середній Європі — річ не легка. Візьмім під увагу, що від довгих-довгих місяців живемо без пошти, без телефонів, без преси, з дуже обмеженою свободою рухів. Додайте до цього брак матеріальних засобів на організаційну роботу. Візьміть ще під увагу жахливі умовини нашого особистого життя, де майже вся енергія людини йде на боротьбу з голодом і холо-

дом, а злободенні туртури абсорбують більшість дня.

Та не дивлячись на несприятливі умовини повоєнного часу, всім перешкодам і противникам жіночого руху наперекір, відбувся в днях 30. вересня й 1. жовтня 1945. Український Жіночий З'їзд, який поклав підвалини під Союз Українок Європи, ухваливши його правні основи. Союзи Українок діють уже в усіх трьох окупаційних зонах (в американській, в англійській і французькій) Середньої Європи. Повстав уже Союз Українок у Парижі, твориться Союз Українок у Римі. Дасть Бог, не буде незабаром ні одного більшого скупчення української еміграції де не було нашої організації.

Ми певні, що в цих наших зусиллях Ви не відмовите нам своєї підтримки, Дорогі Сестри. У вдячній пам'яті ми захоуємо Ваше привязання до Матірнього Товариства Союзу Українок, якого стільки доказів Ви нам давали в минулому, коли ще працювали на Рідній Землі. І ми знаємо, що Ваші теплі почування до нас, Ваша солідарність з нами в добрій і злій долі, не змінилися й сьогодні. Ми вчитали це на кожній сторінці і мало не в кожній стрічці Вашого прекрасного журналу „Наше Життя”, якого одне число (за жовтень 1945.) щасливим випадком попало у наші руки. Як же ми радіємо зростом Ваших сил, як гордимось Вашими досягненнями, як кріпиться і підбадьорює нас свідомість, що там, за океаном, діє сестрина жіноча організація, така близька нам методами і змістом праці, практичними завданнями і провідними ідеями. Прийміть за це найщирішу подяку. А особливо ми дякуємо Вам за Вашу щедрю жертвенність на фонд допомоги українським збігцям, за Ваші заходи перед американськими владами в нашій обороні, за всі Ваші благородні зусилля зменшити горе нещасних скитальців. Спасибіг Вам за все.

У новому 20-літті Вашої діяльності ми бажаємо Вам від щирої душі найкращих успіхів, блискучих осягів! Нехай Союз Українок Америки стане передовою організацією українсько-американського громадянства і гордощами всього українського жіноцтва!

Нехай живе Союз Українок Америки!

Нехай живе Світовий Союз Українок!

Нехай живе Український Народ!

За Комітет Зв'язку діючих в Європі Союзів Українок:

Міляна Рудницька, голова.
Ірина Руснак, секретарка.

НОВИНИ З ЄВРОПИ

(Продовження зі сторони 3-ої)
граційній роботі. У висліді дискусії всі прийнятні прийшли до одно-згідного висновку, що нестійні умови життя вимагають в першу чергу наполегливої праці а не витрати часу на непотрібне політиканство. Саме у праці жінки пізнають себе взаємно й праця дає змогу затерти всілякі розбіжності, політичного, соціального чи територіального характеру. Не сміють ділити нас кордони, що темною плямою лягли на психіці української суспільності. Наш клич: немає наддніпряня, галичанина, чи буковинця — є тільки українець!

П. Біленька Рак відчитала правильник, що з малими поправками був прийнятий одногласно.

Тоді — це було вже другого дня нарад, після Служби Божої — З'їзд приступив до вибору Управи Об'єднання Українських Жінок на Еміграції.

Більшістю голосів вибрано таку Управу: Голова: п. Павличковська, заст. гол. п. Білякова і п. Чехівська та далші члени Управи пп.: Рак, Нагірна, Буревій, Шпаківська, Целевич, Гардецька, Дівченко, Попова і Кордуба.

П. Шпаківська подала проєкт найближчої праці. Над цією справою вивчалася жива дискусія, яку можна зібрати в таких словах: 1) Організація й активізація українського жіноцтва на еміграції, 2) ведення широкої виховно-освітньої праці, беручи за вихідну точку збереження національної (Продовження на Стороні 8-ій)

До „Союзу Українок у Парижі.

Перший З'їзд Українського Зорганізованого Жіноцтва на еміграції, що відбувся 15 і 16 грудня 1945. в Авгсбургу з радістю зустрів Вашу делегатку і прийняв Ваш дружній привіт.

Покладаємо надію, що започаткована Ваша робота дасть великі успіхи користи для нашого народу. Ваша праця є доказом невичерпаної енергії українського жіноцтва і його непереможної життєвості. Ми радо поможемо Вам нашими радами, інструкціями й матеріалами та бажаємо в будучині піддержувати постійні зв'язки.

Спільним трудом здобудемо кращу долю.

За Об'єднання Українських Жінок на еміграції:
(45 підписів)

„Українським патріотом бути,
То не досить на порозі хати,
Як ніхто того не чує
Українську пісоньку співати”.
Богдан Лепкий.

JERSEY CITY SUA MEMBERS HONOR STEPHEN J. MAGURA

A testimonial dinner honoring Stephen J. Magura of Jersey City was given by the Ladies' Auxiliary of the Ukrainian Democratic Club of Hudson County, Br. 22 of the UNWL. Approximately 300 guests from all walks of life, attended the dinner on Sunday, Jan. 13th at the Ukrainian Centre on Fleet St., honoring Mr. Magura on the successful completion of his legal training and subsequent passing of his bar examinations.

Toastmaster for the evening was Marcel E. Wagner, corporation council of Jersey City, who introduced prominent representatives of Jersey City's civic, educational, legal, fraternal, political and church circles. Among the latter were the Very Rev. V. Lotowycz and Rev. M. Markiw.

Mrs. Anastasia Wagner, president of Br. 22 and Past National President of the UNWL, in her speech reiterated the aims of her organization in promoting Ukrainian culture and welfare, and in pledging mutual assistance to fellow Americans of Ukrainian descent. She stated that "When the occasion warrants, such as this one, the mothers of our organization are also glad to show their admiration and respect for a youth with the courage, the honest ambition and the fortitude to achieve such a worthy goal despite great obstacles and hardships."

Affiliated with more than a score of his community's organizations, Mr. Magura's popularity was best attested by the many laudatory speeches in his honor given by his noted friends and at the close of the dinner, he was gifted with a wrist watch.

The son of Mrs. Rose Magura Dorosh and the late Joseph Magura, Stephen won many top scholastic honors in his years at John Marshall Law College, where at present he is working for his degree in LL.M.

The dinner committee included the Very Rev. V. Lotowycz, honorary chairman, Mrs. A. Wagner, chairman, with Mrs. W. Koster, Mrs. K. Barna, and Mrs. J. McConnon assisting.

Members of the Jersey City Ukrainian Junior League acted as hostesses.

THE PROBLEM HAS CHANGED

(Continued from page 6)

gees have received clothes and money for food. The League has sent protests and petitions to Washington and the League of Nations requesting intervention on behalf of our oppressed peoples in Ukraine. The League has participated in mass meetings, street parades and demonstrations to express their complete sympathy with Ukrainians in Europe.

And to express true concept of a Ukrainian American organization they obtained a charter in New York in 1935, and in 1945 became a member of the National Federation of Women's Clubs with headquarters in Washington, D. C.

In New York, Philadelphia, Chicago and Detroit, branches of the Ukrainian National Women's League have maintained close contact with local chapters of American Red Cross, YWCA, divisions of International Institute and other women's organi-

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ЩЕ ДО ВРАЖІНЬ ІЗ СЕМОЇ КОНВЕНЦІЇ СУА

Думаю що кожна членка СУА, делегатка 7-мої конвенції та передплатниця, вичікувала "Нашого Життя" за січень, щоб довідатись чи пишуть делегатки свої помічення й вражіння з конвенції СУА, що була на початку грудня, 1945 р.

Бо хоч певно кожна делегатка до того часу здала конвенційний звіт у своїм відділі, й членки знали як вона перейшла і з якими рішеннями для організації, то всеж таки цікаво було прочитати що буде в газеті.

Одержавши очікуване "Наше Життя, і з посміхом розгортаючи його сторінки, мої очі спинилися на дописі делегатки 47 відділу СУА п. заг: "До вражінь із 7-мої конвенції", яка подала що одна з делегаток заявила проти підвишки річної вкладки на 20 дол., а потім таки голосувала за нею.

Коли ми зїдемося на конвенцію, то кожна делегатка може сказати те домагання, яке їй відділ поручив. Аж по дискусії голосування викаже по котрій стороні більшість, і делегатка має те рішення передати у своїм відділі.

Не знаю чи делегатка 47 відділу мала мене на думці пишучи свій допис, але якщо так то я хочу справу вяснити: Я сказала щоб річну вkladку до Централі підвищити відповідно до числа членок у відділі, бо малому відділові може бути затажко дати 20 дол. Але коли делегатка одного відділу сказала, що хоч у них є тільки 11 членок, але вона всетаки є за підвишкою, то всі голосували за 20 дол. Я невна, що делегатки бачили потребу збільшення вкладки, й тому так голосували. Це було ще першого дня конвенції.

Мої вражіння з конвенції дуже добрі. Конвенційна президентія перевела наради вміло. Гостинний комітет подбав щоб

zations. During the four years of war the Ukrainian National Women's League branches have done all in their power for the war effort — buying bonds, donating blood, salvaging tin cans and paper, collecting clothes for war relief, serving on committees for the entertainment of our service men, contributing to ultimate victory as every other good American.

And now that victory is ours, the Ukrainian National Women's League looks forward to even greater achievements in the post-war era. So it is up to every young Ukrainian American woman to add her bit to the organization and work of the Ukrainian National Women's League for the ultimate well-being and glory of all Ukrainian Americans.

по трудах дня, делегатки троха забавились, тому урядили спільну вечеру делегаток і уряду. Крім цвітів для всіх урядничок, пані Лотоцькій, голові СУА подали теж гарний дарунок. Мені сподобалась промова пані Лотоцької. На першій сесії другого дня др. Галан сказав нам гарний реферат про працю й листи які дістає Укр. Допомоговий Комітет.

Серце радувалося слухаючи рефератів молодих дівчат під час молодечої сесії в неділю попол. Нам стало усім ясно, що ми мами мусимо подбати у своїх громадах, щоб молодечі відділи СУА творилися, що ми маємо їм у тому допомогти. Бо ми вже маємо гарну молодь, яка в будучності може нас заступити, але треба конечно щоб ми їм допомогли в організуванні. Порадьмося на своїх зборах якби то найкраще зробити, й берімся до діла, а певно що будемо мати їх вдячність, а нашу радість що на своє місце маємо вже вишколену до громадської праці молодь. Це перед нами тепер одно з найбільших завдань.

В неділю ввечері був святочний концерт враз із бенкетом. Велика саля повна вщерт. Концерт був дуже гарний, з хором, сольовим співом, виступом маленьких дітей та сольом на челло, у нас незнаним на концертах інструментом. Гарний, зворушливий реферат виголосила пані К. Олесницька, а по англійськи молоденька пані А. Божей.

Розалія Вецаль,
делегатка 29 відд. СУА.
Вунсакет, Р. Ай.

Поширюйте орган Союзу
Українок

ТОВ. ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ, 46 ВІДДІЛ СУА

У ФИЛАДЕЛФІЇ

— улаштує —

СВЯТО-КОНЦЕРТ

В ПАМ'ЯТЬ ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ
В НЕДІЛЮ, 24 ЛЮТОГО, 1946

В Салі Української Громади

при 23-тій і Бравн вул.

ПОЧАТОК В ГОД. 5 ПОПОЛ.

ІВАН ГАСИН

Широко знаний український
ПОГРЕБНИК

Совісна і чесна обслуга здобула
для нас ряди нових приятелів

КАПЛИЦЯ БЕЗПЛАТНО

Бідним родинам обслуги не
відмовляється

HASYN FUNERAL HOME

2241 N. Broad St. Philadelphia 32, I

Tel. STEvenson 1418

НОВИНИ З ЄВРОПИ

(Продовження зі Сторони 7-ої)

традиції й культури, 3) розв'язання суспільної роботи у тісній співпраці з іншими установами, 4) організація матеріально-господарської діяльності, 5) розроблення реферату преси, пропаганди й зв'язків.

Наприкінці прийвні вислухали звітів обох комісій. Зїзд зложив ще привіт до закордонних українських жіночих організацій та до Центрального Представництва Української Еміграції в Лондоні.

В імені нововибраної Головної Управи п. голова Павликовська висловила гарячу подяку за гостинне прийняття делегаток (нічліги, прохарчування та приміщення дістав Зїзд від Управи табору Зомекасерне в Авгсбурзі) та Жіночому Відділові при таборі за організацію Зїзду.

Закликом до всього організованого жіноцтва, щоб в праці рамя об рамя з чоловіками, боротись за одну ціль, за яку кладуть свої голови наші сестри й брати в боротьбі вічна-віч з ворогом у Краю за нашу, вільну Україну — закінчила п. Павликовська Перший Зїзд Об'єднання Українських Жінок на Еміграції.

Ліда Укарма.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуга в день і ночі

